

Escenaris

Dm, 2/02/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

El fragment de l'evangeli de Marc que llegim aquest diumenge (Mc 1,29-39) sintetitza l'activitat de Jesús durant el transcurs d'una jornada imaginària, tan és així que s'ha titulat el fragment: La jornada de Cafarnaüm. El text és ple de detalls rics de contingut i una de les possibles lectures és la de considerar els diferents espais on s'esdevenen els fets narrats

Dues vegades en el text apareix la sinagoga. Casa d'ensenyament i pregària, era el lloc on es reunien els jueus per estudiar i llegir l'Escriptura, pregar i resoldre qüestions i problemes. El text projecta al temps de Jesús la situació de les sinagogues després de la destrucció del temple de Jerusalem (70 dC.) quan la Llei i les tradicions rabíniques s'havien imposat sobre el culte del temple. Durant el segle I dC., la lectura de l'Escriptura, la predicació i la pregària pública les feien els membres de la congregació. Amb tot, cal comptar amb la presència d'un supervisor, "l'archisynagogous" encarregat de mantenir l'ordre en tota l'activitat sinagoga; li corresponia designar el qui havia de fer la lectura de l'escriptura i la pregària, així com invitar a una persona idònia per la predicació. El que diem explica que Jesús i Pau poguessin parlar en algunes sinagogues. En el passatge que ens ocupa veiem com Jesús aprofita la sinagoga com instrument al servei del seu ensenyament. Les sinagogues foren també el cau d'un judaisme excloent i tancat incapaç d'acceptar Jesús com Messies enviat de Déu. Això provocà el trencament de les comunitats cristianes i les sinagogues jueves. El text que llegim ho trobem escenificat mostrant com Jesús abandona la sinagoga i es dirigeix a la casa, símbol de la comunitat cristiana.

La casa és l'altre espai significatiu del text. Com hem dit és el símbol de la comunitat cristiana perquè la casa és el lloc reunió per excel·lència de la comunitat. En l'evangeli de Marc, Jesús es reuneix sovint amb els deixebles a casa (3,20; 7,17, 9,28.33; 10,10). En el llibre dels Fets dels Apòstols la casa és el lloc de reunió de la comunitat (2,46;12,12). Tal com podem observar en el text, la casa queda geogràficament al marge de la sinagoga. Aquesta comunitat no és una tipificació genèrica sinó una realitat ben concreta perquè té noms: Pere, Andreu, Jaume i Joan, segurament dirigents en contraposició als suposats rabins dirigents de la sinagoga. La comunitat està en estat de prostració, és a dir, inoperativa i dominada per la febre, és a dir per una ideologia contraposada al projecte de Jesús. En fer-la posar dempeus, Jesús allibera la comunitat.

L'altre lloc teològicament significatiu és el desert. És el lloc de trobament d'Israel amb Déu en el Sinaí. El lloc on Joan predica un baptisme del que Jesús en participa. El lloc on Jesús, rebutjant les temptacions, defineix l'estil del seu messianisme. Jesús en comptes de pregar en el lloc oficial, la sinagoga, prega en el desert. Allà està lluny de Pere i de la gent que el busca per treure'n beneficis. Lluny de distraccions, el desert és el lloc ideal per la pregària.

Jesús hauria pogut predicar en les grans ciutats de Séforis o Tiberias. Les ciutats només podien viure absorbint els recursos del camp acaparant renders i carregant impostos. Jesús s'estima més l'auditori més pobre de les petites poblacions però més receptiu. A les grans ciutats potser hauria trobat un auditori més nombrós i potser disposat però més volàtil. Jesús fugí de l'espectacularitat i cerca un auditori

senzill menys influenciat per ideologies alienes al missatge alliberador del Regne i menys malejat pels costums materialistes pagans. Sabent-se messies enviat a Israel, són les petites aldees les que millor tipifiquen l'Israel senzill i pobre.

Diumenge 5é durant l'any 7 de Febrer de 2021